

ILLYÉS GYULA

Csoóri Sándor

KETTÓS KÖSZÖNTÉS

Csoóri Sándor mögött változatosságában, de még könnyed cserélben is szilárd következetes életmű áll. Megújította az agyonújított lírai kifejezést úgy, hogy táborban követik a vers klasszikus igényű olvasói is. Hasonlóan vitte új útra a már-már klasszikussá fáradt szociográfiát. Aki egy szinten veszi ehhez merész filmforgatókönyvei sikerét: íme az igényesen is eredményes alkotó, ezt mondhatja némileg a kor dicséretéül is. Mert hiszen harcba veti, kockára dobja ez az író, akár a — győzelmeit! Mi védi úgy, hogy újabb s újabb veszélyekre ösztönzi? A babér eredetileg nem hervadhatatlan — tartós — zöldje miatt került a költők homlokára. Az őslenda szerint elhárította a villámcsapást: elsőül a még ki nem tapasztalt viharú vizek tengerészei rögzítették a két füllük közé.

Terveit — szándékait — s vérmérsékletét számba vetve Csoóri Sándor fél évszázaddal is a vállán túl fiatal ahhoz, hogy évei ürügyén gratuláljunk neki. Végzett munkája indíthat bennünket jókívánságra, olyanra, amely voltaképpen mai szóval elvárás, azaz több mint várakozás, mert hisz megint csak önzés: javunkat szolgáló közösségi igény...

Ehhez kívánunk Csoóri Sándornak egészséget, szívósságot; további jó kedélyt: áldott balekséget a tehetsége mellé. Vigyázzon magára. Abban az értelemben, hogy ápolja testét-lelkét is, de abban azt az Arany János emlegette jobb részt, ami a költők éltetője, az emberi közösségek elixíre.

A tehetség nem afféle ajándék, amellyel sarokba lehet vonulni magánüdvű szeszortyintgatásra. Kölcsön az, letét, amelyről számadást az Isten